

You have downloaded a document from
RE-BUŚ
repository of the University of Silesia in Katowice

Title: Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

Author: Robert Rajczyk

Citation style: Rajczyk Robert. (2015). Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej. W: M. Barański, A. Czyż, R. Rajczyk (red.), "Sądownictwo konstytucyjne w państwach Grupy Wyszehradzkiej : perspektywa politologiczno-prawna" (S. 95-103). Katowice : Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego

Uznanie autorstwa - Użycie niekomercyjne - Bez utworów zależnych Polska - Licencja ta zezwala na rozpowszechnianie, przedstawianie i wykonywanie utworu jedynie w celach niekomercyjnych oraz pod warunkiem zachowania go w oryginalnej postaci (nie tworzenia utworów zależnych).

UNIWERSYTET ŚLĄSKI
W KATOWICACH

Biblioteka
Uniwersytetu Śląskiego

Ministerstwo Nauki
i Szkolnictwa Wyższego

Rozdział siódmy

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

Robert Rajczyk

Poniższy rozdział przedstawia wyjątkową pozycję prawną Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Słowa kluczowe: Trybunał Sprawiedliwości, Unia Europejska, sądownictwo

Unia Europejska to specyficzna organizacja ponadnarodowa. W jej systemie ustrojowym funkcjonuje klasyczny trójpodział władzy charakterystyczny dla organizmów państwowych. Podwójna egzekutywa złożona z Komisji Europejskiej i Rady Europejskiej¹, legislatywa w postaci wybieralnego Parlamentu Europejskiego² oraz władza sądownicza. W poczet tej ostatniej wchodzi przede wszystkim Trybunał Sprawiedliwości, który tworzą także Sąd Pierwszej Instancji (zwany dalej Sądem) oraz Sąd do Spraw Służby Publicznej rozpatrujący relacje pomiędzy pracownikami Unii Europejskiej a jej instytucjami. Z uwagi na charakter niniejszego rozdziału uwaga skoncentrowana zostanie przede wszystkim na Trybunale Sprawiedliwości ze względu na jego wyjątkową pozycję oraz sposób funkcjonowania. Mowa tutaj o specyficznym systemie prawnym oraz zasadzie wielojęzyczności. Przed europejskim Trybunałem Sprawiedliwości postępowania prowadzone są w każdym z oficjalnych języków Unii Europejskiej

¹ Więcej na ten temat: R. RAJCZYK: *Narodowe egzekutywy w Unii Europejskiej*. W: *Władza wykonawcza w teorii i praktyce politycznej okresu transformacji. Doświadczenie państw Grupy Wyszehradzkiej*. Red. M. BARAŃSKI, A. CZYŻ, R. RAJCZYK. Katowice 2013.

² Szerzej o roli Parlamentu Europejskiego w systemie ustrojowym Unii Europejskiej: R. RAJCZYK: *Parlamenty krajowe w Unii Europejskiej*. W: *Parlament w państwach Grupy Wyszehradzkiej*. Red. M. BARAŃSKI, R. GLAJCAR, S. KUBAS. Katowice 2012.

z uwagi na fakt, iż każdy obywatel wspólnoty jest uprawniony do występowania do Trybunału we własnym języku.

Specyficzna pozycja Trybunału w systemie ustrojowym Unii Europejskiej wynika z funkcji, jaką pełni w tej ponadnarodowej organizacji. Przypomina ona nieco rolę, jaką w systemie konstytucyjnym spełnia Sąd Konstytucyjny. Głównym jednak celem funkcjonowania Trybunału Sprawiedliwości jest kontrola legalności aktów prawnych Unii Europejskiej, czuwanie nad przestrzeganiem przez państwa członkowskie obowiązków traktatowych oraz wykładnia prawa Unii Europejskiej na wniosek krajów członkowskich³. Jednolite stosowanie i jednolita wykładnia prawa Unii Europejskiej odbywa się we współpracy z sądami państw członkowskich. Aleksandra Kustra wskazuje tutaj na procedurę pytań prejudycjalnych, która doprowadziła do wykształcenia się zasady bezpośrednio skutku stosowania prawa w systemach prawnych krajów Unii Europejskiej oraz zasady pierwszeństwa stosowania prawa unijnego przed wewnętrznym, krajowym⁴.

Z pytaniem prejudycjalnym może wystąpić sąd niższej instancji, jeśli uzna, że wykładnia stosowania prawa wspólnotowego jest niezbędna do wydania wyroku. Fakultatywność ta nie dotyczy sytuacji sądu, którego orzeczenia nie podlegają zaskarżeniu według prawa wewnętrznego⁵. Z uwagi na specyfikę niniejszej monografii zwrócić należy uwagę na relację pomiędzy sądami konstytucyjnymi a Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej. A. Kustra wskazuje jednak na wąskie znaczenie terminu: sąd konstytucyjny, który rozumiany jest jako organ scentralizowanej kontroli konstytucyjności prawa. Według cytowanej autorki brak wyraźnego stanowiska w judykaturze Trybunału Sprawiedliwości UE „powoduje jednak, że poszczególne sądy konstytucyjne same decydują o tym, czy są sądami w rozumieniu art. 267 TFUE”⁶. Podkreślić należy jednak, że chodzi tutaj o autouznanie się sądu za organ, którego orzeczenia nie podlegają zaskarżeniu w postępowaniu krajowym. A. Kustra dzieli sądy konstytucyjne na cztery kategorie: 1) te, które złożyły co najmniej jedno pytanie prejudycjalne, czyli uznały się za sądy zgodnie z literą art. 267 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), 2) takie, które uznały się początkowo za spełniające kryteria art. 267, ale zmieniły zdanie, 3) te, które nie korzystają z procedury prejudycjalnej, ale uznają się za sąd w myśl art. 267 ust. 3 TFUE, oraz 4) takie, które nie zajęły jeszcze stanowiska⁷.

³ <http://curia.europa.eu>.

⁴ A. KUSTRA: *Sądy konstytucyjne a procedura prejudycjalna przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej*. „Przegląd Sejmowy” 2012, nr 4 (111), s. 77.

⁵ A. KUSTRA wskazuje tutaj na odwołania do art. 267 ust. 2 i ust 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej — zob. *Sądy konstytucyjne...*, s. 80.

⁶ Ibidem.

⁷ Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Dz.Urz. UE C115/2008. Dalej: TFUE.

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej powstał w 1952 roku jako władza sądownicza początkowo dwóch wspólnot europejskich, które dały początek obecnej organizacji po nazwę Unia Europejska. Zadaniem Trybunału jest zapewnienie kontroli legalności aktów prawnych UE w odniesieniu do traktatów, czyli uznać można, że pełni specyficzną rolę podobną do Sądu Konstytucyjnego, zwłaszcza biorąc pod uwagę zadanie dokonywania wykładni przepisów unijnych i czuwanie nad ich przestrzeganiem włącznie z orzekaniem odpowiedzialności odszkodowawczej państwa za naruszenie przepisów wspólnotowych.

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej zlokalizowany jest w Luksemburgu oraz składa się z: Trybunału, Sądu (Sąd Pierwszej Instancji) oraz Sądu ds. Służby Publicznej. Trybunał „zapewnia [...] poszanowanie prawa w wykładni i stosowaniu Traktatów”⁸ i przez Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej zaliczany jest do grona instytucji UE. Zgodnie z tym aktem prawnym każde państwo nominuje 1 sędziego. Sędziowie ci są wspomagani przez rzeczników generalnych. Ci ostatni są członkami trybunału, ale działają we własnym imieniu, analizując dodatkowe orzecznictwo i przygotowując propozycję orzeczenia dla sędziów. W przeciwieństwie do rzeczników, sędziowie wyroczą w imieniu sądu. Obecnie sędziów w Trybunale Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest 28, rzeczników generalnych 9, a od 7 października 2015 roku — 11⁹. Zarówno sędziów, jak i rzeczników generalnych wybiera się na 6-letnią kadencję, przy czym co 3 lata następuje częściowe odnowienie składu osobowego, które dotyczy 14 sędziów i za każdym razem 4 rzeczników generalnych¹⁰. Ustępujący sędziowie oraz rzecznicy generalni mogą być mianowani ponownie¹¹.

Organizacja i funkcjonowanie

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej obraduje w izbach, składzie Wielkiej Izby i w pełnym składzie¹². Obrady w pełnym składzie dotyczą przypadków szczególnych między innymi dymisji Europejskiego Rzecznika Praw

⁸ Art. 19 ust. 1 Traktatu z Lizbony zmieniający Traktat o Unii Europejskiej i Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską podpisany w Lizbonie 13 grudnia 2007 roku. Dz.Urz. UE C306/2007.

⁹ Art. 1 Decyzji Rady z dnia 25 czerwca 2013 r. w sprawie zwiększenia liczby rzeczników generalnych Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (2013/336/UE), L 179/92.

¹⁰ Art. 9 Statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, tekst skonsolidowany w języku polskim. http://curia.europa.eu/jcms/upload/docs/application/pdf/2012-10/staut_cons_pl.pdf (dostęp: 24.08.2014). Dalej: statut TS.

¹¹ Art. 253 TFUE.

¹² Art. 251 TFUE.

Obywatelskich czy członka Komisji Europejskiej. W składzie Wielkiej Izby Trybunał obraduje na żądanie państwa członkowskiego albo instytucji, które są stroną w postępowaniu, a także w sprawach szczególnie ważnych lub złożonych. Pozostałe sprawy są domeną izb 5- oraz 3-osobowych.

Pośród siebie sędziowie 3-letnią kadencję wybierają prezesa oraz wiceprezesa, których mandat może być odnawiany (art. 254 TFUE). Głosowanie jest tajne, o wyborze decyduje większość bezwzględna. Przeprowadza się tyle tur głosowania, ile jest niezbędnych, by jeden z kandydatów uzyskał taki wynik¹³.

Sędziów Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej chroni immunitet jurysdykcyjny, a po zakończeniu kadencji dotyczy on działań oraz wypowiedzi i stanowisk opublikowanych w ramach podejmowanych wówczas czynności służbowych (art. 3 statutu TS). Sędziowie nie mogą sprawować żadnych funkcji politycznych ani administracyjnych. Co do zasady, nie mogą oni wykonywać żadnej innej zarobkowej lub niezarobkowej działalności zawodowej (art. 4 statutu TS). Poza przypadkami normalnej wymiany lub śmierci funkcje sędziego kończą się z chwilą jego rezygnacji, którą składa się pisemnie prezesowi. Sędzia nadal pełni funkcję do momentu podjęcia obowiązków przez następcę. Wyjątkiem jest sytuacja opisana w art. 6 statutu TS, kiedy sędzia zostaje zwolniony z funkcji z powodu niespełniania warunków wymaganych do piastowania mandatu.

Trybunał Sprawiedliwości pracuje w trybie Wielkiej Izby oraz izb 3- lub 5-osobowych, których pracami kierują wybierani przez samych sędziów prezesi. Kadencja prezesów izb 5-osobowych trwa 3 lata i może być jednorazowo przedłużona (art. 16 statutu TS). Z kolei kadencja prezesów izb 3-osobowych trwa rok i oni także wybierani są spośród siebie przez sędziów¹⁴. Wielka Izba składa się natomiast z 15 sędziów, którym przewodniczy prezes Trybunału. W skład Wielkiej Izby wchodzi także wiceprezes Trybunału oraz 3 prezesi izb 5-osobowych i inni sędziowie.

Sąd mianuje także sekretarza trybunału na okres 6 lat z możliwością odnowienia mandatu. Zakres uprawnień i obowiązków sekretarza jest szeroki i określa go regulamin postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości. Kieruje pracami 4 dyrekcji generalnych oraz 9 dyrekcji zapewniających Trybunałowi Sprawiedliwości, Sądowi oraz Sądowi ds. Służb Publicznych obsługę kancelaryjno-biurową. Nadzór nad sekretarzem Trybunału pełni prezes. Sekretarz przyjmuje oraz przekazuje wszelkie dokumenty, sprawuje nad nimi pieczę, dokonuje doręczeń, wspiera członków Trybunału we wszystkich czynnościach urzędowych, strzeże pieczęci, a także odpowiada za archiwum Trybunału.

¹³ Art. 8 § 3 Tekstu skonsolidowanego regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości z dnia 25 września 2012 r. http://curia.europa.eu/jcms/jcms/Jo2_7031/ (dostęp: 24.08.2014). Dalej: regulamin postępowania przed TS.

¹⁴ „[...] sędziowie wybierają, na okres roku, prezesów izb złożonych z trzech sędziów”. Art. 12 § 2 regulaminu postępowania przed TS

Zapewnia przygotowanie publikacji Trybunału, w szczególności Zbioru Orzeczeń (art. 20 regulaminu postępowania przed TS).

Rok sądowy Trybunału Sprawiedliwości rozpoczyna się 7 października i kończy dzień wcześniej w następnym roku. Trybunał ustanawia także wakacje sądowe, które w nagłych wypadkach mogą być przerwane przez prezesa mogącego zwołać sędziów oraz rzeczników generalnych. Trybunał przestrzega także urzędowych dni wolnych od pracy w Luksemburgu (art. 24 regulaminu postępowania przed TS).

Podmioty uprawnione do wnoszenia spraw

Europejski Trybunał Sprawiedliwości działa między innymi w zgodzie z zasadą skargowości postępowania. Takie wnioski kierować mogą doń państwa członkowskie Unii Europejskiej, instytucje Unii Europejskiej oraz obywatele Unii Europejskiej i sądy w przedstawionym powyżej trybie pytań prejudycjalnych. Obrady Trybunału Sprawiedliwości są ważne jedynie wtedy, gdy uczestniczy w nich nieparzysta liczba jego członków, a obrady izb złożonych z 3 lub 5 sędziów są ważne jedynie wtedy, gdy zasiada 3 sędziów. Natomiast obrady Wielkiej Izby są prawomocne, kiedy uczestniczy w posiedzeniu 11 sędziów. Obecność 17 sędziów jest z kolei wymagana do ważności obrad pełnego składu Trybunału Sprawiedliwości (art. 17 statutu TS).

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej rozpatruje cztery rodzaje skarg: o stwierdzenie uchybienia, która umożliwia kontrolę nad wypełnianiem przez państwa członkowskie zobowiązań wspólnotowych; o stwierdzenie nieważności wspólnotowego aktu prawnego; na beczynność oraz bezpośrednią.

Skarga o stwierdzenie uchybienia dotyczy sytuacji, w której pomimo upomnienia w trybie administracyjnym państwo członkowskie nie zaniechało tej praktyki. Skargę wnosi Komisja Europejska bądź państwo członkowskie. W razie stwierdzenia przez Trybunał Sprawiedliwości uchybienia przepisom unijnym, strona pozwana zobowiązana jest do zaniechania naruszenia wymienionych w skardze przepisów wspólnotowych. Brak reakcji skutkować może karą finansową.

Z kolei skarga o stwierdzenie nieważności dotyczy aktów prawnych, a przede wszystkim rozporządzeń, dyrektyw lub decyzji wydawanych przez instytucję, jednostkę organizacyjną lub organ wspólnotowy. W szczególności zaś ten rodzaj skargi dotyczy skarg międzyinstytucjonalnych lub wniesionych przez państwo członkowskie przeciwko Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie, z wyjątkiem spraw obejmujących pomoc państwa, dumping i uprawnienia wykonawcze. Skardze towarzyszyć może wniosek o tymczasowe zawieszenie wykonania aktu

prawnego podlegającego zaskarżeniu albo też wniosek o zastosowanie innego środka tymczasowego w celu uniknięcia poważnej oraz nieodwracalnej szkody dla jednej ze stron postępowania.

Strony w postępowaniu reprezentują pełnomocnicy, każdego z nich wspomagać może doradca lub adwokat czy radca prawny. Mowa tutaj o państwach członkowskich i instytucjach unijnych. Inne strony muszą być reprezentowane przez adwokatów lub radców prawnych (art. 19 statutu TS). Pełnomocnicy, doradcy, adwokaci albo radcowie prawni korzystają z immunitetu obejmującego wypowiedzi ustne i pisemne odnoszące się do sprawy lub do stron (art. 43 § 1 regulaminu postępowania przed TS). Obowiązuje również klauzula wyłączenia sędziów. W myśl art. 20 statutu TS „żaden sędzia ani rzecznik generalny nie może współdecydować o sprawie, w której uczestniczył jako pełnomocnik lub doradca lub działał na rzecz jednej ze stron lub jeśli został powołany do orzekania w niej jako członek sądu, komisji śledczej lub w jeszcze innej roli”¹⁵. W tym miejscu warto zwrócić uwagę na instytucję interwencji w ramach postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenta nie oznacza nabycia uprawnień strony postępowania, ale może służyć wyrażeniu poparcia dla strony.

Charakter prawny i skutki orzeczeń

Uruchomienie procedury rozpatrywania wniosków przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej następuje wskutek skierowania doń skargi pisemnej za pośrednictwem sekretarza Trybunału Sprawiedliwości. Skarga musi zawierać między innymi „wskazanie strony lub stron, przeciw którym wnosi się skargę, przedmiot sporu, żądania oraz zwięzłe przedstawienie zarzutów prawnych stanowiących podstawę skargi”¹⁶. Informację o dacie wpływu skargi, oznaczeniu stron postępowania, przedmiocie i podmiocie skargi oraz omówienie zarzutów i argumentów wspierających „lub, w stosownym przypadku, datę złożenia wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, wskazanie sądu odsyłającego i stron w postępowaniu głównym oraz pytania skierowane do Trybunału”¹⁷ publikuje się w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Po otrzymaniu pisma wszczynającego postępowanie przed Trybunałem prezes wyznacza sędziego sprawozdawcę dla sprawy (art. 15 regulaminu postępo-

¹⁵ Art. 20 statutu TS.

¹⁶ Art. 21 statutu TS.

¹⁷ Art. 21 § 4 Regulaminu dodatkowego Trybunału Sprawiedliwości. Dz.Urz. Unii Europejskiej L 32/37, 01.02.2014. Dalej: regulamin dodatkowy TS.

wania przed TS) lub/oraz sprawozdawców pomocniczych. Sędzia sprawozdawca przygotowuje na rozprawę sprawozdanie, gdzie prezentuje stan faktyczny sprawy, argumenty stron i interwencji.

Cała procedura składa się z części pisemnej oraz ustnej. Pierwsza z nich obejmuje przekazywanie stronom postępowania ich stanowisk, pism procesowych oraz innych dokumentów, które stanowią podstawę procedowania. Z kolei część ustna procedury obejmuje wysłuchanie stanowisk pełnomocników oraz opinii rzecznika generalnego, a także świadków i biegłych. W odniesieniu do zeznań świadków czy też opinii biegłych Trybunał może zdecydować o doniesieniu „właściwemu organowi państwa członkowskiego, którego sądy będą właściwe w postępowaniu karnym w tej sprawie, o wszelkich fałszywych zeznaniach lub fałszywej opinii biegłego złożonych przed nim pod przysięgą”¹⁸. Trybunał Sprawiedliwości w ramach realizowania procedury rozpatrywania skargi lub wniosku, może postanowić o przyznaniu pomocy prawnej w postaci wyznaczenia adwokata lub radcy prawnego do udzielenia zainteresowanemu pomocy, także z urzędu (art. 4 regulaminu dodatkowego TS).

Co do zasady Trybunał rozpatruje sprawy w ramach izb 5- i 3-osobowych, chyba że materia wymaga obrad Wielkiej Izby. „W skład izb złożonych z pięciu sędziów i z trzech sędziów wchodzi, dla każdej sprawy, prezes izby, sędzia sprawozdawca oraz sędziowie w liczbie niezbędnej do osiągnięcia, odpowiednio, liczby pięciu i trzech sędziów”¹⁹.

Narady w przeciwieństwie do rozpraw pozostają tajne, a sędziowie w rocie ślubowania przed objęciem funkcji deklarują *espresis verbis* przestrzeganie zasady tajności narad. Jeżeli w sprawie została przeprowadzona rozprawa, w naradzie uczestniczą jedynie sędziowie, którzy brali w niej udział, oraz, ewentualnie, sprawozdawca pomocniczy wyznaczony do zbadania sprawy. Każdy z sędziów uczestniczących w naradzie przedstawia swoje stanowisko i uzasadnia je. Ustalenia przyjęte przez większość sędziów w wyniku ostatecznej dyskusji stanowią podstawę rozstrzygnięcia Trybunału (art. 43 regulaminu postępowania przed TS). Decyzja Trybunału Sprawiedliwości może mieć dwojaką postać: wyroku lub postanowienia. Wyrok wiąże prawnie od dnia ogłoszenia, natomiast postanowienie nabiera skutków prawnych od dnia doręczenia (art. 91 regulaminu postępowania przed TS). W Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej publikuje się informację zawierającą datę oraz sentencję wyroków i postanowień Trybunału kończących postępowanie w sprawie (art. 92 regulaminu postępowania przed TS). Orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości zapadają większością głosów, a zdania odrębne nie są odnotowywane w orzeczeniu.

W zakresie prawnych skutków orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej warto zwrócić uwagę doktrynę *acte éclairé*, która dotyczy pytań

¹⁸ Art. 6 regulaminu dodatkowego TS.

¹⁹ Art. 28 regulaminu dodatkowego TS.

prejudycjalnych. Według Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej „rozstrzygnięcie danej kwestii interpretacyjnej w związku z konkretną sprawą zainicjowaną przez sąd krajowy wiąże wszystkie sądy, stąd też nie ma potrzeby inicjowania procedury prejudycjalnej w tożsamej materialnie sprawie. Sytuacja taka ma w szczególności miejsce wtedy, gdy podniesiona przez sąd krajowy kwestia jest materialnie identyczna z kwestią, która była już przedmiotem orzeczenia prejudycjalnego w podobnej sprawie (tzw. doktryna *acte éclairé*). Doktryna *acte éclairé* nie pozbawia jednak sądu krajowego możliwości wniesienia w przyszłości pytania prejudycjalnego, dotyczącego kwestii już wyjaśnionej w procedurze wstępnej, jeżeli sąd taki uważa, iż z różnych przyczyn ETS powinien zmienić swoje wcześniejsze stanowisko”²⁰.

Innym skutkiem prawnym orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej może być odpowiedzialność odszkodowawcza. W takiej sytuacji musi jednak wystąpić, jak pisze A. Kustra, bezpośredni związek przyczynowy między naruszeniem prawa a szkodą powstałą po stronie jednostki i poważny, niedający się usprawiedliwić charakter tego naruszenia²¹.

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej rozpatruje wnioski sądów krajowych o dokonanie wykładni danego zagadnienia prawa Unii, co ma im umożliwić na przykład zweryfikowanie zgodności ich ustawodawstwa krajowego z prawem Unii. Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym może również dotyczyć kontroli ważności aktu przyjętego przez instytucje Unii. Wykładnia Trybunału jest wiążąca dla sądów krajowych, które rozstrzygają w identycznej sprawie, jaka była przedmiotem wyroku lub postanowienia z uzasadnieniem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

²⁰ A. KUSTRA: *Sądy konstytucyjne...*, s. 80.

²¹ Ibidem.

Robert Rajczyk

The Court of Justice of the European Union

Summary

The chapter presents the role of the Court of Justice of the European Union, shedding light on the procedure of analyzing the conformity of the European law. Moreover, the chapter discusses the legal effects of the Court's decisions, the appointment procedure, as well as the general purview of the Court.

Key words: justice, the European Union, the Court of Justice

Robert Rajczyk

Das Gerichtshof der Europäischen Union

Zusammenfassung

In dem Kapitel wurde das besondere Organ präsentiert, deren Aufgabe die Wahrung des Rechts bei der Auslegung und Anwendung der Verträge und deren Übereinstimmung mit dem EU-Primärrecht ist. Der Verfasser schildert die Besetzung, die Kompetenz und die Tätigkeit des EU-Organs. Beachtenswert ist dabei das Vorverfahren zur Auslegung des EG-Rechts und des kontradiktorischen Charakters des Verfahrens.

Schlüsselwörter: Justiz, Europäische Union, EU-Gerichtshof, Luxemburg